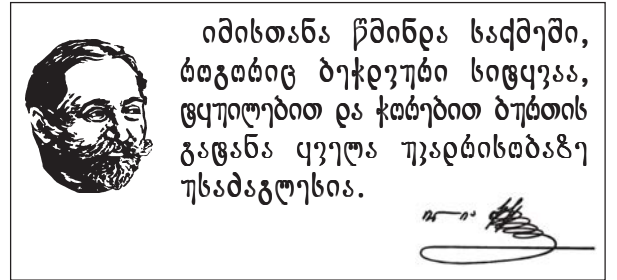

თავისუფალი საქართველო კვლავ თავისუფლებებისთვის იბრძვის

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცემში, ბედნიერ ბეჭდვით სიფყაას, ფყილებით და ჭბრბით ბრბის გაფანა ყულა უკადრისბბაჟე უსბბაგლსია.

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, **26** მაისი, 2012 წელი.
№99 (6975)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

„ბრაპო, „ბრუბუ!“

ანტისახელმწიფოებრივი მოქმედებების თანამონაწილე არ გახდები

ზიკინა ივანიშვილის ღია წერილი საქართველოს პრეზიდენტს მიხეილ სააკაშვილს

1. საქართველოს პარლამენტმა ამა წლის 22 მაისს მიიღო კონსტიტუციური ცვლილება, რომლითაც საქართველოს მოქალაქეობის არმქონე პირებს ეძლევათ ქვეყნის პარლამენტში არჩევის და უმაღლესი პოლიტიკური თანამდებობების დაკავების უფლება. მე დღემდე იმედს ვიტოვებდი და საჯაროდაც ვაცხადებდი, რომ ეს უგუნური გადაწყვეტილება საბოლოოდ არ იქნებოდა მიღებული, მაგრამ მორჩილმა საპარლამენტო უმრავლესობამ არც ამჯერად უღალატა ტრადიციას და მორჩილად აუწია მას ხელი. ამასთანავე, თქვენი პოლიტიკური გაუნდის წევრები კონსტიტუციური ცვლილებების მიზნად

2. **თქვენ კი, ჩემო ივანოებო, პოპის ფრთიანი ნააზრავის პერიფრაზირებით თუ ვიტყვი, პოლიტიკაში სხაურით უხვლას სჯობს, უხეაუროდ უხევიდათ სახლში!**

ერთობისათვის

„ჭეშმარიტია მხოლოდ ის, რაც გვაერთიანებს“
კარლ იასპერსი

სათქმელი ჩემი ალალი – მიედინება ცისკენ, მე ვიცი შენი წამალი, ღმერთი მაღალი გვისმენს, ერთობამ გიხსნა, მამულო, ერთობა გიხსნის ისევ, სადაც **სიმართლე** არ არის, იქ აღარ არის ქრისტე.

ღმერთმა გაშოროს ბოროტი, ეშმა და ავი თვალი, ჭეშმარიტია მხოლოდ ის, გვაერთიანებს რაიც, ხამს, ვუერთგულოთ ბოლომდის ქვეყნის სახეუკვარ მაისს.

სათქმელი ჩემი ალალი – მიედინება ცისკენ, ერთობამ გიხსნა, მამულო, ერთობა გიხსნის ისევ, სადაც **გაგება** არ არის, იქ აღარ არის ქრისტე.

გებრძოდა მონღოლ-თათარი, არაბი, თურქი, სპარსი, ტრამალის მგელი, აფთარი, უამი გერჩოდა ნავსი, მაინც გატეხე ზამთარი, შეინარჩუნე არსი.

სათქმელი ჩემი ალალი – მიედინება ცისკენ, ერთობამ გიხსნა, მამულო, ერთობა გიხსნის ისევ, სადაც **ერთობა** არ არის, იქ აღარ არის ქრისტე.

მურმან ჯგაჯური
მაისი, 2012 წ.

დაუსჯელობის ატმოსფერო

აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის ადამიანის უფლებათა დაცვის ყოველწლიური ანგარიში – საქართველო

3. **რაპდუნად გაეჭვირება საქართველოს საპარტალდაცვის ორგანოები?**

8. **რაპდუნად გაეჭვირება საქართველოს საპარტალდაცვის ორგანოები?**

6. **ორესტ გორდელაძე – „ქართველები სნაირი“**

ყოველკვირული ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ჩანატი №190

„პირველად საფრანგეთში გავიცანი... ერთმანეთს შინაურულად შევხვდით, როგორც დიდი ხნის ძმა-კაცები. რითი ავხსნა არ ვიცი, მაგრამ მას ჰქონდა გამოუცნობი და გონიერადობის თვისება ადამიანური მიმზიდველობისა. სურნაობის დროს ვეცნობოდი ერთმანეთს. ის თავისი ცხოვრებისა და საფრანგეთში მყოფი ქართველების შესახებ ყველაფერს მთავრად მითხრობდა და საკმაოდ ობიექტურად. მე ჩემს ცხოვრებაზე და საქართველოზე ვყვიროდი...“ – იგონებს ქართველ ემიგრანტთან, **ორესტ დგვებუძესთან** შეხვედრას ბატონი **ნოდარ ცერცვაძე**, ცნობილი გეოლოგი, თბილისის ერთ-ერთი კოლონიტი, იგივე „ოჩო“...

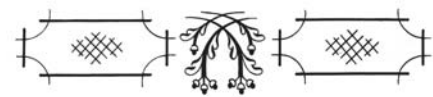
ბატონი ნოდარი თავის მეშუაწილის წიგნში „ასე იყო“ მას მთელ თავს უძღვნის, საინტერესო და ზოგჯერ სულისშემძვრელი ეპიზოდებით საგვს...

„ნოდარი“ – დაიწყო ერთხელ ორესტიმ მისთვის დამახასიათებელი დინჯი ტონით, – **„მართალია, არ მინახავს საქართველო, ჩემი წინაპრების, მშობლების და ჩემი სამშობლო, სადაც ცხოვრობს ყველა ჩემი ახლო ნათესავი, აქეთ ძმა და ძმისძილები მყავს მართლაც, ისიც ნორვეგიაში. არ ვიცი იქ, თქვენში რაინაირი ცხოვრებაა, ათას რამეს ამბობენ იქაურების შესახებ, მაგრამ გული მაინც იქითკენ მიმიწევს. მინდა ვადმოვიდე საქართველოში“. მცირედ შეყოვნდა, თავი დაღუნა, ჩაფიქრდა. მერე უეცრად თავი ასწია და საკმაოდ ხმაბლად და აღშფოთებით დაიძახა: „თქვენ ხომ ცხოვრობთ იქ, ჩემი მიძაპილ-მამი-დაშვილები და ნათესაობა ხომ ცხოვრობენ იქ. რატომ არ შეიძლება მეც ვიცხოვრო იქ თქვენსავე, მეც ვავდლო იქ? არსა აქ ვცხოვრობ დიდ ფუფუნებაში, ჩემი სპეციალობითა და ენების ცოდნით (შვიდ თუ რვა ენას ფლობდა თავისუფლად) ორ კაპის იქაც ვიმოვი და არ მოვევდები შიმშილით. თუ გამიჭირდება და აგერ არ ხართ თქვენ? არ ამომიდგებით გვერდში? ჩემიანებში მაინც ვიცხოვრებ. მომზებნდა აქ სულ ჩამოსული უცხოელის როლში ყოფნა.“ – ისევ გაჩუმდა და დაკვირვებით მომაჩერდა: „რას მიწევს, გადავდგა ეს ნაბიჯი თუ თავი შევიკავო. თუ ძმა ხარ, გულწრფელად მითხარი, რასაც ფიქრობ და არაფერი დამიბალო“.**

მოლოდინელობისგან და ასეთი საბედისწერო კითხვის პასუხისთვის შეუმზადებლობისგან გაუმედი, პირი გამიშრა, ტვინი გადამეკეტა, აზრი გამიქრა და უაზრო უსუსური გამომეტყველებით შევეცქეროდი ორესტს. ის მიხვდა ჩემს გაჭირვებას, გაეღიმა, მხარზე ხელი მომხვია და მითხრა: „აფერია, ძამა, დაფიქრება და აწონ-დაწონა თუა საჭირო, ხვალ მითხარი შენი აზრი“.

ხშირად ყოფილა ჩემს ცხოვრებაში – გამოუვალ მდგომარეობაში ყოფნის დროს ღმერთი არ მიგატოვებს და გიკარნახებს ერთადერთ და სწორ გადაწყვეტილებას. ვაი, რომ ალბათ ხვალაც და ზეგაც გამიჭირდება ამ საკითხზე

აზრის ჩამოყალიბება. ერთი მხრივ, არ მინდა მოვატყუო და მიმზიდველ ფერებში დავეხატო ჩვენი საბჭოთა ცხოვრება, „მატერიალურად უზრუნველყოფილი და მორალურად მშვიდი, აუფორიაქებელი ყოფა“, „თავისუფლება და დემოკრატია“... ჩემი რჩევით რომ ჩამოვიდეს ამ მართლაც ჭეშმარიტი თავისუფლებიდან იმ რეალურად მავთულხლართებით შემოვლებულ დიდ საპყრობილებში, რო-

უსამშობლოთა სამშობლო

ორესტ გორდელაძე – „ქართველებისნაირი“

ჰანო გიორგაძე, ნუსიკო თაყაიშვილი, კახელი მასანიძელი და ორესტ გორდელაძე

გორდა შევხედო თვალებში? მეორე მხრივ, არ მინდა, საბოლოოდ გადაეწერო სამშობლოში დაბრუნების იმედი და გავწირო საბოლოო და უიმედო ემიგრაციისთვის“...

ასე იყო თუ ისე, ორესტ დგვებუძემ, გასული საუკუნის სამოციან წლებში, საქართველოში რამდენჯერმე ჩამოსვლა მხოლოდ ტურისტად შეძლო...

ამა წლის 10 მაისს 89 წლისა გახდებოდა. მიულოცავდნენ მეგობრები. ღიმილითა და მაღლობით მოისმენდა ყველა სიტყვას, მაგრამ განსაკუთრებით ის მოხვდებოდა გულზე, რასაც ასე შორეულ და მაინც ძალიან ახლომელ სამშობლოდან – საქართველოდან – ეტყოდნენ. მას მერე, რაც თანამემამულეები გაიცნო, მათ დაუემგობრდა, ყოველ წელს ურეკავდნენ... წელსაც გაისმა ზარი თბილისიდან... სამწუხაროდ, პირველად მოხდა, რომ ამჯერად მხოლოდ ორესტის მეუღლემ მოუსმინა დასევდიანებულ მეგობარს... ორესტი აღარ იყო ... მთელი თავისი შეგნებული ცხოვ-

რებით ემზადებოდა, რომ ბოლოს ზეცურს საქართველოში წარმდგარიყო....

ის მთელი ცხოვრება საქართველოს ეძებდა. მამით ქართველი და დედით მერძენი ორესტი გორდელაძე ემიგრანტის ოჯახში დაიბადა და გაიზარდა. მამამისი გურული იყო, ენის მკვლევარი გახლდათ... მუშაობდა თავისთვის, მშვიდად, უყვარდა თავისი საქმე. რევოლუციამ თურქეთში ყოფნისას მოუსწრო.

მოთმინებით ელოდა როდის ჩავიდოდა არეულობა, სამშობლოში რომ დაბრუნებულიყო. კომუნისტები ალბათ დიდხანს ვერ შერჩებოდნენ საქართველოს, – იმედი ჰქონდა. მაგრამ რაც დრო გადიოდა, დაბრუნება უფრო საშიშად ეჩვენებოდა. თურქეთში შეერთო მერძენი ქალი, იქ დაიბადა ორესტი... თურქეთიდან გაჰყვა „ეფენდი“ და „იუზგარ“, – სიტყვები, რომლებსაც ასე სიყვარულით ჩააქსოვდა ხოლმე მიმართვაში...

მე ორესტი გორდელაძეც იყო. ჩასული ნახსმა გააოგნა: აქ მას პატარა საქართველო – ქართველთა მთელი დიასპორა, დიდი ლევილი დახვდა! გადაწყვეტილება ძალიან იოლად მიიღო. მას საქართველოში უნდოდა! ნორვეგიელი ცოლ-შვილი არ დათანხმდა საფრანგეთში გაყოლაზე. ძალიან მძიმე იყო მათთან დაშორება, მაგრამ ფრანგულ „საქართველოსთან“ დაშორება უფრო ეძიებოდა და საფრანგეთში დარჩა, მოგვიანებით ქართველ ქალბატონზე ნუსიკო თაყაიშვილზე იქორწინა...

და მაინც არ დასრულებულა საქართველოს ძიება... როცა რკინის ფარდის იქიდან ქართველები ჩავიდნენ პარიზში და ორესტი გორდელაძეს პირველად მოუხდა მათთან შეხვედრა, უნდა გენახათ, რა აღფრთოვანებული იყო. დღეეგაციის ერთ-ერთ წევრს – ნოდარ (ოჩო) ცერცვაძეს – ძმურად გადაეხვია და მალე ისე დაუახლოვდა, თითქოს, დაბადებიდან

სიანი ღიმილით, ელეგანტური თავის დაკვრით, ტკბილი სიტყვით, კეთილი განწყობით, საერთოდ ქართული ხასიათით, მიხვრა-მოხვრით, ფესტიკულაციით და სიტყვა-პასუხით. ეს დღემდე აუხსნელი ფიქრის საგნად დამრჩა. **დავრწმუნდი მხოლოდ ერთში, რომ გენი მართლაც უკვდავი ყოფილა...**

ვეროპაში ემიგრირებული ქართველები ცოტათი, მაგრამ მაინც შეიცვალნენ. იქაური წესები, კულტურა ნელ-ნელა იკიდებდა ფეხს ყოველი მათგანის ოჯახში... საქართველოდან ჩასული სტუმრებისა მგვრი რამ უკვირდათ კიდევ, ალბათ, განსაკუთრებით – ხვანციკელი სმა სუფრასთან... ერთხელ პარიზში, თინა ჯაფარიძის ოჯახში ვახშამი გაიმართა. მიწვეულები იყვნენ სტუმრები საქართველოდან და იქაური ემიგრანტები: ვიქტორ ხომერიკი, შიშა ქავთარაძე და სხვები, მათ შორის ორესტიც... სუფრაზე ოთხი მთელი წითელი ღვინო იდგა და ვერავინ წარმოიდგენდა, რომ ვახშამის განმავლობაში მასპინძელს ოთხჯერ თუ მეტ-

ჯერ მოუწევდა მალაზიაში ჩასვლა და ღვინის დამატება... მეფის სვამენო, – ხმა გავრცელდა პარიზში... მგონი, იმ დღიდან დაიწყო... ორესტი გორდელაძეც მეფის სვამდა – ქართულად სვამდა. **თითქმის თავგამოდებით ცდილობდა, სამშობლოს ამითაც მივედღებოდა, იმათნაირი ყოფილიყო – ქართველებისნაირი“...**

როცა სამშობლოში პირველად ჩამოვიდა და ნათესავები გაიცნო, მეგობრები შეიძინა, მთლად დააუნჯა სიხარულმა. უკვირდა: ასეთ სუფრებს როგორ შლითო... განა რა შემოსავალი გაქვთო... თემიკო ჩირვაძე პასუხობდა: „ფოკუსნიკები“ ვართ, ჩემო ბატონო! თემიკო ჩირვაძის თამალობა ისე მოსწონდა, რომ სულ სთხოვდა ხოლმე: „იუზგარ! იქნება გავეწირო თამალობა ერთხელ კიდევო!“ შენს პატივსაცემად და თავმოსაწონებლად ვართ აქ, თანაც „ვეთილმომსახურების მიუროდან“ ვართ მოგზაურობები, რომ რაც შეიძლება მეტად გავამხიარულოთ და როგორ გეტყვი უარსო!“ – პასუხობდა თემიკო.

საქართველო შემოატარეს. ერთ-ერთი ფოტო შუაფხობიყ არის გადაღებული, ცხადია, ყველას მასპინძელი გოგი ოჩიაური იქნებოდა იმ დღეს. ორესტის სახიდან არ სცილდებოდა მედნიერი ღიმილი: საქართველო! აი, თურმე რას ნიშნავს სამშობლო: არ გინახავს, აქ არ გაზრდილხარ, მაგრამ მაინც ყველაზე მეტად გინდა და გენატრება, ყველაზე ახლომელი და სასურველია! აქ სხვანაირად

ნოდარ ცერცვაძე და ორესტ გორდელაძე დაბა ყაზბეგში

ორესტ გორდელაძე – „ქართველებისნაირი“

სუნთქავ! აქ სხვანაირი ადამიანი ხდები.

თუმცა ორესტიმ ბოლომდე მაინც ვერ გათვალა – როგორც ჩანს, საქართველოში ყოფნისას, სპეც-სამსახურებმა ისეთი წინადადება შესთავაზეს, რომ იძულებული გახდა დროებით მაინც ეთქვა უარი დაბრუნებაზე... სამშობლო უყვარდა, მისი მიწა ოცნებად ჰქონდა ქცეული, მაგრამ არა ასეთ ფასად! არა სულიერი საქართველოს გაყიდვის ფასად!

ნიჭიერი ქართველი – ორესტი გორდელაძე – პოლიგლოტი გახლდათ, იყო ინჟინერი, გამომგონებელი. რომ არა მდის უკუღმართობა, უეჭველად შეაღწევდა თავის ცოდნასა და გამოცდილებას საქართველოს სახელმწიფოს მშენებლობას... მაშინ ეს ვერ მოხერხდა! მდის ამ უსამართლო მამა-მამულეებს შეძლებისდაგვარად ეხმარებოდა, თანადგომას არ აკლებდა! პარიზში ჩასული ქართველების უცვლელი მასპინძელი იყო, ხო-

ლო მაშინ, როცა 90-იანი წლების საქართველოში სიბნელემ და სიცივემ დაისადგურა, ხან მატერიალურად, ხან მედიკამენტებით ეხმარებოდა სამშობლოს.

უნდა გენახათ როგორი ქართული საუბრობდა ვაყი, რომელიც თურქეთში დაიბადა და ვეროპაში დაეაყუაცა! შეუძლებელი იყო რაიმე ძალას შეეკავებინა მისი ბუნებითი კუთვნილება ქართულ ფესვებთან და ისიც მისივე ამართული ყლორტებდა ხარობდა – ქართველობდა. უცხოეთში ქართველობა რთულიც იყო და მარტივიც. რთული, რადგან ის და მისი მეუღლე მაინც მართოსულებად რჩებოდნენ მდიდარ, განახლებულ ვეროპაში და მარტივი, – რადგან სიმართლე სულს არ ამძიმებს და, ამდენად, ყოფასაც ამსუბუქებს.

...ორესტი საფრანგეთში ბრუნდებოდა. აეროპორტში მეგობრებმა გააცილეს, ვისთან ერთადაც საქართველოში დაუვიწყარი დღეები გაატარა. სახეზე ამ დღეებით განცდილი სიხარულით მონიჭებუ-

ლი, ერთ უთქმელი ბედნიერება ეწერა, ხელზე კი მძიმე შავი ნაბაღი ჰქონდა გადადებული – მეგობრებისაგან საჩუქრად მიღებული ქართული ტრადიციული სამოსი. ეს ის ნაბაღი იყო, რამდენიმე დღის წინ ტიმოთესუბანში, მარაიამობის დღესასწაულზე, ეკლესიის ხალხით საესე ვიოში რომ გაშალეს და ზედ მოიხიხინეს, სამშობლოს სადიდებელს სვამდნენ. აქამდეც და ამ დღის მერეც არაერთ ქართულ ოჯახში მოუხდა სტუმრობა. ყველგან ეპატიჟებოდნენ და სუფრას უბლიდნენ, ყველგან ისე იღებდნენ, როგორც ყველაზე ახლობელ და მონატრებულ ძმას. მსგავსი არსად არაფერი ენახა: აქ ის საქართველო იყო, რომელიც ასე ენატრებოდა, რომლის გამოც მზად იყო ყველაფერი მიეტოვებინა... აეროპორტში, ხელზე ნაბაღდა დაკიდებულს, ვიღაც მიუახლოვდა და ნაბაღს მიწადან აყოლილი ხმელი ბალახი და მტვერი ჩამოფრთხა: „ეს რა ჰქვინო? – ორესტიმ – მე სწორედ ეს ბალახი

ლევან სარსკაძე, გობი ორიაური, დათო ბარკინიშვილი, ორესტ გორდელაძე, სხვანაირი ადამიანი, ჯანო ჯანელიძე.

და მიწა მიმქონდა, ეს მიყვარს ყველაზე მეტად!

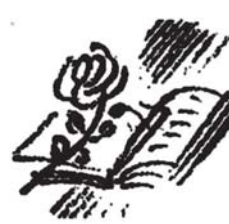
ძალიან უნდოდა ეს ბალახი და მიწა საკუთარ გულზეც ეგრძნო, როცა ამის დრო დადგებოდა...

ორესტი გორდელაძე სულ ახლახანს პარიზში გარდაიცვალა...ის ქართული ბალახი და მიწის მტვერი ალბათ იქ, ზეციურ საქართველოშიც თან ახლავს...

ქართველებსაც უსაზღვროდ გვეტყინა ასეთ შვილთან, სულით ხორცამდე ქართველთან, განმორება. შვილთან, ვინც არც არასოდეს დაპყარვია სამშობლოს და ვინც მასთან მუდამ ახლოს იყო, მიუხედავად დაპყარვების დიდი მანძილისა...

ზეციურ საქართველოში ხომ ყველანი ერთად არიან...

ლელა ჯიყაშვილი

ამბობენ, რომ დრო აჩქარდა და დედებს აღარ სცალიათ, პატარებს წაუკითხონ ზღაპრები... აღარ სცალიათ მებეჭესაც, მამულებსაც... ბავშვების საწოლზე დაკიდებული მშრუნავი, მექანიკური გამოსახულებები მუსიკალურ ხმებს გამოსცემენ, რამაც „შეცვალა“ დედის ნამღერი იავნანაც...

ოღნავ ჩამოზრდილი ბავშვი კი უპირველესად კომპიუტერთან ჯდება ათასგვარი, ხმაურიანი და დაძაბული თამაშობებისთვის... ბავშვი რაღაცით დაკავებულია, ბავშვი ქუჩაში არ არის. ესე იგი ყველაფერი კარგადაა?..

„ყოველი ზღაპარი პატარა დრამაა, რომელიც ჩვენშივე არსებულ სცენაზე თამაშდება...“

ანტუან დე სენტ ევზიუპერი. რანაირად გამოიყენება კაცობრიობის ყრმობისა და ბავშვობის ეს ხატ-სახეობრივი სამყარო? რას უნდა ნიშნავდეს ყველა ის გოლიათი, ფერია, ჯადოქარი, ქონდრისკაცი; მოლაპარაკე ცხოველები, მცენარეები და ქვეები? მოგონილს ხომ არ შვავს იმის მტკიცება, რომ ზღაპარი სულიერი პროცესების სარისკებრივი ანარეკლია?

იშვიათი მგრძობიარობითა და ევოლუციური ცნობიერით დაკნინდობული იაკობ გრიბის თავის ნაშრომში „გერმანული მითოლოგია“, ზღაპრების შესახებ წერდა: „ზღაპარი დღესაც აძლევს ახალგაზრდობასა და ხალხს იმ ჯანსაღ საკვებს, რომელსაც ისინი არანაირ სხვა საკვებზე არ გაცვლიან.“

მან ჩამოაყალიბა სიცოცხლის იმგვარი ხედვა, რომელიც არა მარტო მის გონიერულ ახსნას, არამედ განვითარების სულიერი საფეხურების ხედვასაც გვთავაზობს.

ათეული წლების მანძილზე ფრიდელ ლენის ამგვარი ტიპის ლექსები მიმართული იყო მშობლების, მებრძობების, საზღაპრო ბაღის აღმზრდელებისა და მასწავლებლებისადმი – ყველასადმი, ვისაც შეეძლო გული გადაეხსნა ზღაპრული ხატების სიღრმისა და საგანძურისთვის. ეს წიგნი მხოლოდ უფროსებისთვისაა განკუთვნილი და მხოლოდ მათი საშუალებით თუ მოუტანს სარგებელს ბავშვებს.

მე მინდა იმ სანუკვარ დროში დაგაბრუნოთ, რასაც ბავშვობა ჰქვია, რაც მთელი სიცოცხლე თან გვდევს და უხილავ გავლენას ახდენს ჩვენს შემდეგ ცხოვრებაზე. ყველაზე საყვარელ და ახლობელ ადამიანებთან ჩვენ დიდი ხალხისი სწორედ ბავშვობას ვიხსენებთ, მისი საშუალებით ვაბამთ ერთმანეთთან ურთიერთობისა და ახლობლობის ერთი შეხედვით უხილავ, მყიფე, მაგრამ ყველაზე გამძლე და მტკიცე ძაფებს. ბავშვობისდროინდელი მოგონება ყველაზე შთამბეჭდავი, ფერადი და წარუშლელია. ბავშვობის ხანადან მოდის ზნეობრივი კრიტიკიურობის, თვითდაჯერებისა თუ თავისუფლების, ოპტიმიზმის, ჯანსაღი ფსიქიკისა და ჯანმრთელობის, ასევე საკუთარ თავში დაეჭვების, კომპლექსების, ნევროზების, ენდოკრინული დაავადებისა და მგერი ისეთი რამის იმპულსიც, რის სათავესაც ვეძებთ და ვერ ვვიპოვებ. სათავე კი ჩვენზე ბავშვობაშია.

თითოეული ჩვენგანი დიდ ყურადღებას უთმობს ბავშ-

უზღაპროდ დარჩენილი ბავშვები

ვის კვებას, დიდ დროსა და ენერჯის ხარჯავს, ეკითხება ექიმებს, გამოცდილ ადამიანებს და ეჭვიც არავის ეპარება, რომ სწორ კვებაზე დამოკიდებული რამდენად ჯანმრთელი, ხალხიანი და ფიზიკურად ძლიერი გაიზრდება მისი შვილი. ჩვენ ვენერვიულობთ, თუ ბავშვი ცუდად ჭამს. ხანდახან ტრაგედიადაც კი იქცევა ხოლმე ეს თემა და არც თუ იშვიათად, არა მარტო მშობლების, არამედ ბავშვების ტრაგედიადაც... ამბავ არავინ დავობს, რომ ჯანსაღი და სწორი კვება მნიშვნელოვანია ბავშვისთვის.

ასევე არ უნდა იყოს სადავო თუ ვიტყვით, რომ ბავშვს სულიერი საკვებაც არანაკლებ ესაჭიროება. თუმცა, სულიერი პროცესები ასე აშკარად სახილველი არაა და ძნელი გასარჩევია არის ხშირად, რას წარმოადგენს ბავშვისთვის ეს სულიერი საკვები და რა ასაკს შეესაბამება. ამის გამო

შეიძლება მეცელი და თავი არ ატკივდეს, პირიქით, მოგვეჩვენოს, რომ ძალიან გავროთ და მოეწონა. სინამდვილეში კი, უდროოდ დროს წაკითხულმა ზღაპრმა თუ ადრეულ ასაკში ნასწავლმა ლექსმა, რითიც თავს უფრო მშობლები იწონებენ, შეიძლება ღრმა კვალი დაამჩნიოს მის მყიფე ფსიქიკას, სუნთქვისა და საჭმლის მომწელებელ სისტემას, ენდოკრინულ სისტემას... ეს უზრალე ჩამონათვალი არაა, ეს რეალობა და თანაც, სამწუხარო.

რა არის ბავშვის სულიერი საკვები?

„ზღაპარი დღესაც აძლევს ახალგაზრდობასა და ხალხს იმ ჯანსაღ საკვებს, რომელსაც ისინი არანაირ სხვა საკვებზე არ გაცვლიან.“ – ამას იაკობ გრიბი წერდა თავის „გერმანულ მითოლოგიაში“. იაკობ გრიბი არ იყო უზრალე მებღაპრე, ის ადამიანი იყო, რომელმაც მეცნიერულად შეისწავლა გერმანული ზღაპარი და ყველანაირად შეეცადა დამახინჯებისა და გაუცნობიერებელი „მეწირობებისგან“ დაეცვა და ხელუხლებლად შეენარჩუნებინა კაცობრიობისთვის, რადგან კარგად უწყობდა, რომ ზღაპარი ის სულიერი საკვებია, რომელიც ზრდის კაცობრიობას, რომელიც წყალივით და საკვებვით ჭირდება.

სწორედ ამ სულიერ საკვებზე მინდა გელაპარაკოთ. ზღაპარი... მისი წარმოშობის სათავე ყოფიერების ნისლში

იკარგება, მისი უხილავი ბილივი ყოფიერების სათავეებისკენ მიიკლავება და კაცობრიობის ბავშვობისკენ მიგვიძღვება, მარადიული ბავშვობისკენ, რამეთუ საკუთარი ბავშვობის მხარდამხარ არსებობს კაცობრიობის ბავშვობაც, რომელსაც თითოეული ჩვენგანი გაუცნობიერებლად იმეორებს დაბადებიდან მოწიფულობამდე და ასევე გაუცნობიერებლად შორდება. ზღაპარი ხატ-სახეების ერთ გველპარაკებას, თითქოსდა სიტყვებით ხატავს, მაგრამ ეს არაა ნებისმიერი, საკუთარი პოეტური ფანტაზიით შექმნილი ხატები. „ყოველი ზღაპარი იგივე პატარა დრამაა, რომელიც ჩვენშივე არსებულ სცენაზე თამაშდება... ამიტომ ეხება ჩვენი გულის უხილავ სიმებს კითხვა, რომელიც ეგზიპტურად ასეთი ბავშვური უშუალობითა და გულწრფელობით დასვა და გზამგაოვლილი უფლისწულის სიზრძნით უპასუხა. დაფიქრებულვართ კი ოდესმე, რომ ზღაპარში აღწერილი ჯადოსნური, თვალთ უნახავი სამყარო შეიძლება ის ერთადერთი რეალობა იყოს, რომელსაც თითქოს უკანმოუხედავად დავშორდით. დიას, ჩამოჩრტულმა უფლისწულმა მამაპაპეული სანახები მიატოვა და გზას გაუდგა, მაგრამ? უკვე გვერმა წყალმა ჩააიარა. ვაითუ, მარადისობის გაუკვალავ ბილიკვებზე ხეტილში უფლისწულს დაეაყუდა, რომ უფლის წულია და შინ ელოდებიან? ვაითუ გზაც ვეღარ გაავსოს... ეგვიტის შინ დაბრუნების დროა... ეს მხატვრული წიაღსვლა არაა - ყველაფერს თავისი დრო და ადგილი აქვს სამყაროში. დროის იმპულსი გვაიძულებს, მერ რამეს რიდე ავხადოთ, მაგრამ არა გაუცნობიერებლად, არამედ ცნობიერად. დრო დადგა, რადგან ჩვენი რთული და ინფორმაციითა თუ ემოციებით დატვირთული საუკუნე ცივი, პრაგმატული, რკინისგზური მარჩუხებით ძალიან ავბედლოდ შევხო ზნეობრივ კრიტიკიურობებს, ახალგაზრდობის ფსიქიკას, ჩვენი ბავშვების ჯანმრთელობას. სწორედ იმიტომ, რომ ადამიანის ცნობიერი განუწყვეტლივ იცვლება, ბავშვი უნდა ვკვებოთ იმ უცვლელი საკვებით, რასაც ზღაპარი გვძლევს, რაც შემდეგში, ცხოვრების რთული და მოულოდნელობებით აღსავსე გზაზე მის ფსიქიკასა და ქვეცნობიერს მიაწვდის ჯანსაღ და მართებულ ხატებს. ბავშვს, რომელსაც ადრეულ ასაკში დააკლდა ზღაპრის ხატ-სახეები კოლირებელი სიზრძნე, საკუთარ თავში დაეჭვებული, მერყევი და მშიშარაა – ეშინია სიბნელის, ქარის, წვიმის, მუნებრივი მოვლენების, ალერგიული ხატ-სახეების, რომელსაც პირდაპირ აღიქვამს. ეს იმას ნიშნავს, რომ მის ქვეცნობიერში ნაკლებად დევს ხატ-სახეების აზროვნება, ის სიზრძნე და გარკვეულობა, რაც ზღაპრულ ხატ-სახეშია მოცემული და შემდეგ სწორ ორიენტირს აძლევს ცხოვრების კრიტიკულ მომენტებში.

შათივან აბრამიშვილი

P.S. ფაქტია, რომ ჩვენი ბავშვები, დღეს „ინდიგო-ბავშვებად“ წოდებული მოზარდები, გაცნობიერებულად თუ გაუცნობიერებლად მრავალი სირთულის წინაშე დგანან. მათი არსებობიდან ზღაპრის ამოგდება რომ რაღაცას ანგრევს, ნამდვილად არ გახლავთ ზღაპარი. ამბავ ევროპაში უკვე მსჯელობენ მწერლები, ფსიქოლოგები... გამოსავალ გზებს ეძებენ... „კვირბაღალს საკითხავი“ სპეციალისტებთან და ჩვენს ერთგულ მკითხველებთან ერთად გაავრცელებს ამ თემაზე საუბარს. შეხვედრამდე.

შათივან აბრამიშვილი

ანაროთა მუშაობდნენ ნინო სოფრია და კახა შორია

დღევანდელი

არა შეჯდა მხარი ხმა...

სამცხრის, მაგრამ ფაქტია, იმ საყოველთაოდ გახმაურებული პიარ-რეფორმებისა და ზღაპარ-სისულელეების შემდეგ, რომელთა წყალობითაც საქართველომ მსოფლიოში უპირველესი რეფორმატორ-დემოკრატი სახელმწიფოს საპატიო სტატუსი მოიპოვა, ამ ყოველივეს ავტორმა და შემოქმედმა, ბატონმა მიხეილ სააკაშვილმა, ისე რომ არც დაფიქრებულა, ერთბაშად და ერთი ხელის მოსმით, დადინჯება გადაწყვიტა. საოცარია იმიტომ, რომ მსგავსი გაუგონარი მიდნეების ფონზე, სხვა მის ადგილზე, ადვილი შესაძლებელია, სისხარულისგან სულმთლად გაგიყებულ-გადარეულიყო (ამის რეალური წინაპირობა ნამდვილად არსებობდა), მიშამ კი ეს ყველაფერი, როგორც იტყვიან, შინდისფერ ჩონხასავით მოირგო და გახელების ნაცვლად, პირიქით, დადინჯება ამჯობინა.

არადა, საპარტიო დროს ჩაუბა პრეზიდენტი, ამ გადაწყვეტილების მიღებაზე რამდენიმე დღით ადრე, გურჯაანელ მხროველებთან შეხვედრისას, დაბავრითავე გვარუფხვავდა, რომ მასზე „მოუთმინელი ადამიანი დედამინის ზურგზე არ დანიარაბა“ და, რა თქმა უნდა, „ყველაზე მეტად მას უნდა ყველაფერი ჩაბრახა...“ „... მე სულ დაგვირინაო საპარტიო დროს თხოვა, რომ დანიარაბა გაზაფხულზე შემოსვლა, კალინა ვერპი-ულაო, მაგრამ როგორც კი დამთავრა და ხალხი მიწოდოს შეძენა, მოუთმინელად მომიწია ტრაქტორზე შემოვსვლა რიყავიო“, – გაბვიძებულა გულის სხაპიანი ქვიშის თხაპაცხა.

ვერ გატყვით, გურჯაანელან ამგზავრავულ პრეზიდენტს ლოქინთან ქარაბა რომელი მხრიდან შემოუქროლა, მაგრამ ქვიშის სვავაღზე მაფიქრალ სასაპვილს ტრაქტორზე შემოვსვლის სურვილი რომ ნაუცხათავად დააპარავინა, ეს ორი დღის შემდეგ იმავსა-საპვილის მიერ ყვარლიდან გაქითვულ განცხადებაში გამოჩნდა. ყველაფე მხრინებრალ ვიცით, პრეზიდენტს არ უყვარს ხოლმე საკუთარი შეხედულებების და გადაწყვეტილებების წარამარა ცვლა, მაგრამ, როგორც ჩანს, ხალხმა იღაბა (მას შემდეგ, რაც სასაპვილმა კახეთში ადგილმამული ხელფასიდან დაზოგვილი ფულით შეიძინა, იმავრობა იღაბის დედაგანა წაღება მიზნად მიიღო, რომ თავი ვეღარ მოტოვა (ეს იშვიათად მხრინებრალ და „ელექტრონული მთავრობის“ შექმნის გადაწყვეტილება მხრინებრალ ყვარალშივე მიიღო. თანაც როგორ დასაბავთ პრეზიდენტმა ასეთი გადაწყვეტილების აუცილებლობა, არ იპითხავთ).

„ჩვენ გვეყავს მინისტრები, ისინი ფხმარდები და მკვირცხლები არიან, მაგრამ მთავრობები შეიცვლება და შეიძლება ყოველთვის არ იყოს ისეთი მთავრობა, რომელსაც შეუძლია მუდმივად სხვადასხვა ადგილზე იყოს. ბოლოს და ბოლოს, ჩვენც რომ დავედინჯდებით, შეიძლება ჩვენც აღარ ვიყოთ ასეთები. ამიტომ აქედან ერთადერთი გამოსავალი ის არის, რომ იყოთ ელექტრონული მთავრობა“, – თქვა მიხეილ სააკაშვილმა.

პრეზიდენტს შეეძლება, პრეზიდენტი სასაპვილი, ისევე როგორც ყოველთვის, ამაჰარალაც გონივრულად და ლოგიკურად მსჯელობს. პრეზიდენტიც და მინისტრებიც მხრინებრალი ადამიანები არიან, რომლებსაც, გოლოს და გოლოს, შეიძლება მოსწყინდეთ ქვიშის რაბინებში ყოველდღიური წანწალი და დასვენება-დადინჯება ული მუშაობის პირობები მოისურვონ. სასაპვილს ვერ გაუზიანა, რა საჭიროა მთავრობის წევრთა დოლის ცხენებშით შენება, როცა ელექ-

სასაპვილმა დადინჯება მოიპოვინა!

ტროვულტვა ხელის დაჭირითაც შეიძლება უმარავი საქმის კეთება. დროა დადინჯვდეთ (ამაში, რა თქმა უნდა, საკუთარი თავიც იტყვიან) და წყარად და მხრინებრალ ვმართოთ ქვიშანაო.

მიხეილ სასაპვილი სიტყვის კაცია, ვერ არაფერს იტყვის, მაგრამ თუ თქვა რამე, დანაპირებს უმჯობლად შეასრულვებს (მთელი საპარტიო დრო ამის მოსწონია). მისი თაოსნობით აქამდეც არაერთხელ გარდაქმნილ ქვიშის მთავრობა – ხან „ინფორმალური“, ხან „სასოფლო“, ხანაც „ტურისტული მთავრობა“ და რაღა მინდა და მინდა „ელექტრონული მთავრობა“ გადასვლის წყარო ოქანინდან წამოსული ცუხანი? პირიქით, პრეზიდენტის ნათქვამიდან შეიძლება ასეთი დასკვნაც გამოვიტანოთ: სასაპვილი ხელისუფლებაში თავის მინისტრებიანად იმდენ ხანს დარჩება, ვიდრე იმათგან ყველა არ დადინჯდება, რომ აღარაფერი ვთქვათ მათ დაბრძენებაზე, რასაც მიშნაცები, ალბათ, „ელექტრონული მთავრობის“ უკვე „კოსმოსურ მთავრობად“ გარდაქმნის პერიოდში მიადნევენ.

მანამდე კი, ალბათ, უპრინაი იძება და ვეღარდეთ „ელექტრონული მთავრობის“ მიღწევას, რომელიც მხრინებრალი და დადინჯვული ცხოვრების გარანტიას მოსცემს არა მარტო მინისტრებსა და სხვა მაღალი რანგის ჩინოვნიკებს, არამედ ქვიშის რიგით მოქალაქეებსაც.

„ყველა მოქალაქეს ექნება შესაძლებლობა, სასურველ მინისტრს დაელოდარაკოს. ვთქვით, გინდათ მინისტრთან დაბრძენა, სასწრაფოდ გულის გადასვლა. დააჭერთ ღილაკს და მინისტრი ამოგა 3D გამოსახულებით, ძალიან მოცულობითი, მაგალითად, მოცულობითი ზურაბ ადგიმეილი (არ ვიცი, რა მოემატება მოცულობაში, რაც უნდა დიდი გააკეთო, მაგრამ რაც იქნება) გამოჩნდება შენ წინ. ეს არ არის ფანტაზია“, – განაცხადა მიხეილ სასაპვილმა კომპიუტერული ცოდნის გაავრცელებ-

ბელი საზოგადოების პრეზენტაციაზე, რომელიც ყვარალში გაიხარა.

პრეზიდენტს ალარ გაუბრკელავია ელექტრონული მთავრობის შესახებ მიწინასწარმის ჰოზირებაზე საუბარი, მაგრამ მხრინებრალ ვიპოვია, სულ იოლად წარმოვიდგინოთ, ასეთ ვითარებაში რომორი რისიკო წარსდებავა ვიპოვინა ან გლმის წინაშე, მაგალითად, სოფლის მეურნეობის ახალი მინისტრი ზაზა გოროზიანი, რომელიც მოცულობითი მონაცემებით მკველ მინისტრს (კვიბერელსა გვირად ალბათება და იმედი, დადინჯვული მუშაობის პირობებში დედა-მამალი ქრონების ერთმანეთში ალკრის პრობლემაც მოახსნება (მ. დასვენება და გამოძინება, ალბათ, ყველაზე მეტად ქალბატონ ვერონიკა მოხალაძეს დამხმარება, რომელმაც თუ იკავრითა, მოკლე პერიოდში ქართულთან ერთად ეკონომიკასაც შეისწავლის და საზღვარგარეთიდან ინვესტიციებისა და ტურისტების მოზიდვის ხელოვნებასაც.

რამი აზრით, ამ მხრინებრალ ვეღარ, „ელექტრონული მთავრობის“ იღის ავტორში უნდა ვიპოვოთ, ვიდრე ამ იღის ალმარულებაში მინისტრებსა და ჩინოვნიკებში. რა თქმა უნდა, პარტია, პირდაპირ გადასარბინა მიზს მიხვდრილმა, რომ პრეზიდენტს თავპარინება არ უნდა და დადინჯება გადაწყვიტა, მაგრამ მისი მხრინებრალ ეს იმდენად არაგუბრინებლ და არასაბრინებლად გამოიყურება, რომ ამ მთავრობის საქმიანობით თუ კალინა განახლებული არა ხარ, კაცს უზუქუნი ავიპრადება. მთელი ამ წლების მანძილზე რაც მიხვაცხები ქვიშანას მართავდა, ხალხმა მხოლოდ ერთხელ ნახა (მხატვარ მთავრე ეკლესიის მხრინებრალ დადინჯვებულში (თუ დადინჯვული სასაპვილი და მთავრობის იმ არარდინებრალად გამოიყურებოდა, რომ საზოგადოებაში ეს ათასი ქორისა და ექვინ სასაპვი გავსა.

როცა მიხვაცხების მონაპოვარა ვლანაპაკოვით, შეიძლება იყოს არ გავისხინოთ 2008 წლის რუსეთ-საქართველოს ომი, რომელიც დღესაც გვირის აზრით, თავს სწორად ხელისუფლების პირველ პირთა თავპარინებაზე დაგვბავთ. რომ არა მთი სინცხე და თავპარინება, ალბათ, ომსაც გადავრჩებოდით, არც ტერიტორიებს დავკარგავდით ნათქვამი შესახვებლად არც სასაპვირანტო კურსის გავლენა მოგვიწევდა. თუმცა ამ მიღწევების შემოქმედ პრეზიდენტს, რომელიც შეგვირდა, ამიერიდან ჭკუას ვისწავლი და დავსარი-ოვულ-დავდინჯვდებო, ნათქვამი მოკლე წუთს ავიწყდება და ჩიკაგოს სანაპიროზე ველოსიპედიტ სპორტის შემდეგ თავის დაუწვამდა-დაუდინჯვებლად ივანტახით გვარინად გვამხინებლვებს: ან ნახავთ, ერთხელ დადინჯვული მთავრობის ცხენებზე დადინჯვული მთავრობის ინფრასტრუქტურით ჩიკაგოსაც ვიპოვო ჩინიკას და ახალ ორლიანსა (სან-ფრანსისკოზე პირდაპირი მთავრობის საქმიანობა).

სწორედ ამავა ნათქვამი, არა შეეჯდა მხრინებრალ ხელს, არა იყო გვარი მისიო, თუმცა, არ მინდა იმედი მთლად გადავუნურო. იმ შემთხვევაშიც კი თუ დაუდინჯვებელი მიშმა დადინჯვებულ ივანიშვილთან შემოდგომაზე არჩევნებს წააგებს, ერთი შანსი მინდა რჩება – „ელექტრონული მთავრობის“ სასწრაფოდ „კოსმოსურ მთავრობად“ გადაქცევა და ზეციურ სამყაროში გაუჩინებრება. რა იცი, ადვილი შესაძლებელია, დედამინიდან აღწევებული სასაპვილი კოსმოსთან თანამშრომლობაში სულ იოლად დაამიშვიდოს და, თქვენ წარმოიდგინეთ, დადინჯვოს კიდევ.

ოთარ ხუციშვილი

მორალური ზინი

– კონტროლის პალატა, ცხადია, ახარავრ შუაშია, მარის კალინა მარტვილი და იაფფასიანი იარაღი სასაპვილის და მისი განდისხელობაში, იმიტომ, რომ სწორად განდის ქვიშებზე ვბავს, რასაც ისინი აქმთავრდა მსაპარკულდებანგანად, სანაპირ გავარჩებო.

ვინანსური ზარალი მართლაც არის, მაგრამ რაც შეეძება მორალურ დარტყმას, არ მგონია, ასეთი ფორმულირება სწორი იყოს, რადგან რაც მიმტოვრონი იქნება, მით უფრო გაქვირდება ხალხი. პირველად როცა მოხდა აღმინანების დაბრება, ჩხრაკა და ა.შ. იყო ერთგვარი შიში ამ ადამიანებში, მაგრამ დღის გოლოს, მი-

„ყველა უნდა გავტანოთ შიში“

კონტროლის პალატა კოალიცია „ქართული ოცნების“ წინააღმდეგ თითქმის ყოველდღე ახალ-ახალ სადამსჯელო ღონისძიებებს იგონებს. სადამდეს შეიძლება მივიდეს ეს პროცესები, რამდენად დიდია ფინანსური თუ მორალური ზინი, რომელიც ახალ პოლიტიკურ მოძრაობასა და მის მომხრეებს მიადგია, როგორია „ქართული ოცნების“ უახლოესი გეგმები საშინაო თუ საგარეო ასპარეზზე? – ამ თემაზე კოალიცია „ქართული ოცნება – დემოკრატიული საქართველო“ პოლიტიკური მდივანი სოზარ სუბერი გვესაუბრება:

ორ დღე, ეს ყველაფერი დიდი-სა და დაცინვაში გადაიხარდა და არასერიოზულად აღიქვამდნენ ხელისუფლების მხრინებრალ. მორალურ ზინი ვეღარ ვპოვინებო, იმ ვაქტს, რომ შიშის ვაქტორი საზოგადოებაში ვერ კიდევ კლიერია და კონტროლის პალატის დასაბრალდაც დადინჯვული საზოგადოების რაღაც ნაწილმა გადაწყვიტა, რომ არ იმპაროს საკუთარი პოზიციების დაცვა და გამოხატვა, თუმცა, გულში სულ უფრო და უფრო მეტად მხრინებრალ აზრი, რომ სასაპვილი გუშინდელი დღეა, სასაპვილი პრაქტიკულად, ალარ არსაგობს, მოდით, ნუ ვიჩქარებთ იმ

კონკრეტულ დღეებში, ვიდრე ეს ყველაფერი დასრულდება. – მოქალაქეების დაკითხვის, მუქარისა და განჩრევის გარდა კონტროლის პალატის გადაწყვეტილებით დაზარალებულნი არაა, რომლებიც კოალიციისთვის უკანონო შემონიშნულობის გადაიტყვის საბაბით დააჯარიმეს. ამ ადამიანებმა განაცხადეს, რომ ამხელა თანხის გადახდა არ შეუძლიათ და ყველაფერი მათი კუთვნილი ქონების დაფარვებით დასრულდება. ამ ადამიანებს რეალურად ემუქრება უსასლკაროდ დარჩენა. საინტერესოა, კოალიციამ თუ შეიძლება მათი დაცვის რაიმე მექანიზმი?

– ამაზე არ ვილაპარაკებ, რადგან შესაძლოა, კონტროლის პალატამ ჩემი სიტყვები მათ სანდოადავებოდ გამოიყენოს, მაგრამ თვითონ ამ ადამიანებმა გააკეთეს თავიანთი არჩევანი. გასაჩივრება, რა თქმა უნდა, მოხდება. სხვა კონ-

კრეტულ გეგმებზე არ ვილაპარაკებ, თუმცა ერთი შემიძლია, გითხრათ, რომ როცა ადამიანს მუშაში ტოვებს ხელისუფლება, მის ულიად დაუსაბუთებელი პრალდებავით, ეს კიდევ ერთხელ გვამხრინებს ამხელისუფლების სახეს. ეს ადამიანები საგოლოოდ, ნებავული და დაზარალებული ვარ ღარჩებინა, ნებავული დარჩება სწორად ხელისუფლება.

გატყვით, როგორც მუშაობს კონტროლის პალატა, მან 5 მილიონი ლარით დააპარკა კომპანია „მინეპრომენტ სერვისი“, რომლისგანაც „ქართული ოცნება“ ძირაოვს ოცინებს. ამ კომპანია მოვულებით იმირაპა ოცინი, გაარამონტადა, „ქართული ოცნებას“ მიაძირავა უფრო მკვირად, ვიდრე იმირაპა. ვასთა სხვაობაში შედის ის ხარჯავიც, რაც რამონტისთვის დანიხარავა, თუმცა კონტროლის პალატამ ჩათვალა, რომ „მინეპრომენტ

სერვისმა“ განახორციელა 29 ათასი ლარის ღირებულების რამონტი, რაც უკანონო შემონიშნულად ჩაუთვალა და ათმაგი ოდენობით, 290 ათასი ლარით დააპარკა კომპანია.

„მინეპრომენტ სერვისი“ ამოგვს, რომ ამ ოცინში მას „გიფსოკარდონით“ რამდენიმე ტინარის გაკეთება დასჭირდა, რაშიც დახარჯა 700 ლარი. თუ უკანონო შემონიშნულობა იყო უსაპარკი, მაშინ 7000 ლარით უნდა დაეპარკინებინათ, მაგრამ კონტროლის პალატამ ჩათვალა, რომ რამონტის ღირებულება 29 ათასი ლარი იყო. როდესაც განხილვის დროს კონტროლის პალატის წარმომადგენლებს ჰკითხეს, ნახსნი ჰქონდებოთ თუ არა ოცინი, უპასუხეს, არც ვვინახავს და არც ვვინახებო. თუ ვარინას არ ეთანხმებით, შეგიძლიათ, სასაპვილი მხრინებრალ იმირაპა. ამ სასაპვილი მხრინებრალ მთავრობის მიერ გამოწვეული ვეღარ, ამ ვინამის საქმიანობა შეაჩირო. აქ რომ განდისხეობა ვატივისცხამ არსად არ ჩანს, ამაზე გვირის ლაპარაკი ალარ არის საჭირო.

ამორალური მორალი

ამას „ვიბოლნიკობა“ ჰქვია

მინც, როდემდე უნდა ვიცეკვოთ სხვის დაკრულზე?

როგორც იცით, რამდენიმე კვირის წინათ აზერბაიჯანმა ოლიმპიადის მასპინძლობისთვის ბრძოლა ამჯობინა ევროპის საფეხბურთო ჩემპიონატის ორგანიზატორებს და უპირველესი ფავორიტის – თურქეთის, აგრეთვე შოტლანდიურულ-ირლანდიის პირისპირ მართლ დაგვტოვა.

ბავრს ეპონა, რომ მიზოზოლის ლალატი ნაციონალურ ელიტას ხელს ააღებინებდა წინასწარ წასაგებად განვირულ სპანტიურაში ჩაბაზა, მბარამ, ჩვენი მაღალი ფიურარის სიტყვებით რომ ვთქვათ, წარს უკაცრავე! სხვას რომ ყველაფერს თავი დახანებოთ, განა ვარდყვა-

ვილკოვანი ხელისუფლება პირაკანის სანარმოებულად ასეთ დიღუპულ უნდა გაუშვადა ხელიდან?

ჟოდა, ადგა ნაცვების ყურმოჭრილი მონა – ფახაურთის ფაღარაცია და უფაში ინფორმაციული განაცხადი შეიტანა.

თითქმის ყველაფერს ამ უნდა დასემოდა ნატილი, მბარამ...

ორიოდე დღის წინათ სავარაუდოდ ოლიმპიურა კომიტეტმა ოთხწლიანი სხვაგვარი სპორტული ფორუმის მიღების მოსურნე კანდიდატთა სიიდან ამოშალა კანკინსკირა სხვაგვარი ფაღარაცია და ისიც, ვითომ არაფერი მოგხდარიყო, ისევ სავარაუდოდ ნოტაჟა ამდარდა. დიან, ფრონტის ერთი ხაზიდან კუდამოქმედი აზარები მიორა ხაზს დაუბრუნდნენ და უკან ჩვენი მართლ შეიქმნა ბინა მოხვდავად ამოცივივის დაკავშირება.

ბი ალბონივილი

ინფორმაცია თემაში

აზერბაიჯანი საქართველოსთან ერთად „ევრო 2020“-ის მასპინძლობაზე განაცხადს შეიტანა. აზერბაიჯანული მედიის ცნობით, ამის შესახებ აზერბაიჯანის ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტმა როგნა აბდულაევმა განაცხადა.

„ჩვენ ველოდით, რომ ბაქო 2020 წლის ოლიმპიადის მასპინძლობის პრეტენდენტთა სიაში მოხვდებოდა. ეს უსამართლო გადაწყვეტილება იყო. ახლა ვცდილობთ, მივალწიოთ იმას, რომ ევროპის ჩემპიონატი აზერბაიჯანსა და საქართველოში ჩატარდეს“, – აღნიშნა აბდულაევმა.

საქართველოსა და აზერბაიჯანის მიერ „ევრო 2020“-ის მასპინძლობაზე ერთობლივი განაცხადის შეტანის შესახებ ინფორმაცია საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტმა ზვიად სიჭინავაძემ დაადასტურა.

როგორც სიჭინავაძემ ჟურნალისტებს განუცხადა, საქართველოსა და აზერბაიჯანს შორის ამ თემაზე შეთანხმება უკვე მიღწეულია.

მისივე ინფორმაციით, საქართველოს განაცხადი უკვე შეტანილი აქვს, თუმცა კვლავ აზერბაიჯანზე დაემატება.

აზერბაიჯანმა საქართველოსთან ერთად განაცხადის შეტანაზე თავდაპირველად უარი თქვა. მიზეზად აზერბაიჯანის ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტმა როგნა აბდულაევმა 2020 წლის ზაფხულის ოლიმპიადის მასპინძლობის სურვილი დაასახელა, თუმცა, საერთაშორისო ოლიმპიურმა კომიტეტმა ბაქო და ყატარის დედაქალაქი დოჰა სიიდან ამოშალა.

ფახაურთი

ცდილობდნენ მაინც!

საწვრთნელ შეხვედრებს ამხანაგურსაც უწოდებენ ხოლმე, თუმცა ზოგიერთი მათგანი უფრო მეტობრულს მოგვაგონებს.

ამ მხრივ მეზობელთა მატჩები ხშირ შემთხვევაში გამონაკლისს წარმოადგენს და პრინციპულობით ოფიციალურს არ ჩამოუვარდება.

სწორედ ასეთთა კატეგორიის განაპირობება საპროფესიონალსა და თურქეთის ეროვნულ ნაკრებთან ბრძოლაში, რომელთა ხასიათიც, უმეტესწილად, არ შეესაბამება დამკვიდრებულ სტადიონებს – სპარინგის შედეგს განსაუხრებელი მნიშვნელობა არ აქვთ. ავჯარადაც ასე მოხდა – ვინც ავსტრიის ძალაჟ ზალცბურგში გამართული მათი მორიგი თამაშის პირდაპირ ტელეკომენტატორებს უყურა, დავითანხებდა, რომ „ჯვაროსანთა“ თავკაცები თავიანთი შეპირდნა ავსტრიელი კონტრინების შესაფასებლად უკეთესი ნაშენს ქნადა თუ შეარჩევდნენ. მართალია, დავითანხებით – 1:3 (თარბამამა, მბარამ ჩვენი გუნდის განახლება უკეთესი შედეგად გამოდგინდა, პირდაპირ უნდა ითქვას, რომ ფახაურთის თამაშს ცდილობდა. ამ ეტაპზე ეს, ვფიქრობ, უმთავრესია.

გიორგი შოთაძე

ჭადრაკი

ჯოჯაბაძე ჩემპიონობა მესუთედ მოიპოვა

თბილისის ჭადრაკის სახალხეში დამთავრდა საქართველოს მოჭადრაკე ვაჟთა 71-ე ეროვნული ჩემპიონატი, რომლის 12 მონაწილე წრიული სისტემით ვცილებოდა ერთმანეთს პირველობას. თერთმეტი შესაძლებელიდან 10 ქულით

მე-4 ადგილით დაკავშირდა. გაგუნაშვილსა და ზარქუსს ერთნაირი დამატებითი მარცხვალევი ქონდათ, ამიტომ მათ შორის უპირატესის გამოსავლენად დანიშნა ტაი ბრეიკები. სწრაფ ჭადრაკში ორივე პარტია მანძილად

ორის მედალი და თასი დაიმსახურა საქართველოს ოთხგზის ჩემპიონმა ბადურ ჯოჯაბაძემ, რომელიც ტურნირის რეიტინგ ფავორიტი განხლდათ. საგულანხმოა, რომ 2700-იანთა კლუბის წევრმა შეჯიბრების დამთავრებამდე ტურით ადრე მოიპოვა ტიტული. გამარჯვებულს მთავარი პრიზი საქართველოში სტუმრად მყოფმა მსოფლიოს მე-13 ჩემპიონმა გარი კასპაროვმა გადასცა.

რულდა, გლინცი კი გაგუნაშვილმა 1,5,0,5 გაიმარჯვა და ვერცხლის მედალი გადაეცა. ზარქუსს „პრინჯაო“ ერგო. ჩემპიონატზე დაწესებული ფულადი პრიზები (სულ – 14.000 ლარი) ასე განაწილდა: ჯოჯაბაძე – 4.500, გაგუნაშვილი –

თერთმეტი შესაძლებელიდან 7,5-7,5 ქულით მოუპოვებდათ 2010-2011 წლების საპროფესიონალ ჩემპიონებს მერაბ გაგუნაშვილსა და დავით ზარქუსს, ასევე, ახალგაზრდა ოსტატ ლუკა პაიჭაძეს, რომელიც პარტია წინს განავალეობაში კვალში მისდევდა ლიდერს. ამ უკანასკნელს მემორიალური ჯიშისი კოეფიციენტი აღმოაჩნდა და

3.500, ზარქუს – 3.000, შილვაძე – 2.000, კონსტანტინე შანავაძე (6,5 ქულით) – 1.200 ლარი. მემორიალური მემორიალური ადგილებზე გაიყენდნენ: ირაკლი ბარაძე – 6, დავით ლომსაძე – 5,5, დავით არაბულიანი – 4,5, გიგა ყუზარაძე – 4, ზურაბ ჯავახიძე – 4, ლევან ფანცულაია – 1,5, ივარი შილვაძე – 1,5 ქულით.

ლევან ცინცაძე

ტყვიის სროლა

კვალიფიკაციაში – პირველი, ფინალში – მესამე

ლონდონის ოლიმპიადამდე სულ უფრო ნაკლები დრო რჩება. ლიცენზიატი სპორტსმენები ცდილობენ, თამაშებამდე რაც შეიძლება მეტ ტურნირში მოსინჯონ ძალები და ხარვეზები აღმოფხვრან. ოლიმპიურმა ჩემპიონმა ნინო სალუქვაძემ ამას წინათ მიღანში იასპარეზა მსოფლიოს თასზე. შედეგად გერმანიაში გადინაცვლა და მიუხედავად ტურნირში ჩაბა საკვალიფიკაციო ეტაპზე მან 58,6 ქულით მოაგროვა და ფინალში პირველი შედეგით შევიდა, იმ კი მხოლოდ 19,85 ქულით მოუხარა თავი და საბოლოოდ 78,4,5 ქულით მესამე ადგილი დაიკავა. 79,4 ქულით კვარცხლავაკის უმაღლეს საფეხურზე აზნის, მსოფლიოს და ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი ინგ ჩენი (ჩინეთი) ავიდა. მორა-მსაბადლოდ ფრანგმა ვერონი ჩემპიონმა სელინ გოპარვილა (78,9,6 და ოლიმპიური თამაშების ვერცხლისა და მსოფლიოს ჩემპიონატის პრინციპორმა ლეკა კიქოვა-მარუსკოვა (ჩინეთი, 78,7,3 განიანწილს.

გივი გაგუა

უნივერსიადა 2012

სამბოც და კარატეც მოილიეს

საპროფესიონალ 2012 წლის უნივერსიადის მონაწილეებმა კიდევ ორ სახეობაში დაასრულეს ასპარეზობა. სამბოცში უფრო აგრარული უნივერსიტეტის წარმომადგენლებმა იყრიან, რომლებმაც 2 ოქროს, სამი ვერცხლისა და 1 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს. მეორე მესამე ადგილები, შესაბამისად, გორელმა (2, 2, 0) და ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამბისტებმა (2, 1, 3) გაინაწილეს.

პარაბოში ყველას საპროფესიონალ ტექნიკური უნივერსიტეტის სტუდენტებმა აჯობეს. მათს ანაბაროზა ხუთი ოქროს, ერთი ვერცხლისა და სამი ბრინჯაოს ჯიშლო. სასულიერო აკადემიის წარმომადგენლებმა სპორტო მონაბარი ერთი ოქროს და სამი ვერცხლით გაიმდიდრეს, აბაროზულ უნივერსიტეტს ერთი პირველი და ორი მე-სამე ადგილი ერგო.

გაუწყებთ ორივე სახეობაში პირად პირველობაში გაბარჯვებულთა ვინაობას: სამბო. ბენადი ჩირბაძე (ქუთაისის უნივერსიტეტი, 57 კგ, იაკოვ გაგუნაშვილიანი (აბაროზული უნივერსიტეტი, 62კ, შავლავა კახანაძე (გორის უნივერსიტეტი, 68კ, მიხეილ გიორგაძე (გორი, 74კ, თეიმურაზ ხანიძე (თსუ, 82კ, გიორგი კოხანიძე (ილიას უნივერსიტეტი, 90კ, გიორგი ქავთარაძე (ილიას უნივერსიტეტი, 100კ, შავლავა გარუაშვილი (აბაროზული, +100 კგ).

კარატე. კატა. დინა დარჩიანი (ილიას უნივერსიტეტი, +84კ. ლევან ცინცაძე (სსსუ, კუბიტე. დავით ტყეშელაშვილი (სასულიერო აკადემია, 60 კგ, დავით ვახარაძე (სტუ, 67კ, ვინი ვაკუა (აბაროზული უნივერსიტეტი, 75კ, ზვიად არაბული (სტუ, 84კ, გიორგი ლიპარტიანი (ილიას უნივერსიტეტი, +84კ.

საერთო გუნდური მდგომარეობა 8 სახეობის შემდეგ: 1.სტუ – 25 მედალი (9 ოქრო, 7 ვერცხლი, 9 ბრინჯაო), 2. აბაროზული უნივერსიტეტი – 25 (5, 10, 10), 3. გორის უნივერსიტეტი – 11 (5, 6, 0).

ლავა დიდა

მორალური ზიანი

(მეხსრე გვერდიდან)

გამოითქვა მოსაზრება, რომ შე-საძლოა „ქართული ოცნების“ ოფი-სები სწორედ ამ ფორმის გაცოტრე-ბის გამო დაიხუროს, რამდენად რე-ალურია ასეთი საფრთხე?

— ცდილობ, დასწრით ოფისი-ბი, აბაგრა პარტნიორები, რომ არ დაინტერესდებიან. შესაძლოა, რომელი-მე კონკრეტულ რაიონში რომა-ლივით ოფისი დაიხუროს, აბაგრა იქვე ვიძირავებთ მეორეს, აბაგრა დასაბრუნებელი უნდა იქნება.

— სააკაშვილი ძალიან სწორად ამ-ბობს, რომ მისი პოლიტიკური ოპო-ზიონტები უცხოეთში დიდძალ ფულს ხარჯავენ, როგორ ფიქრობთ, ამგვარ-ი განცხადებით საზოგადოების-თვის რისი დამტკიცება სურს სა-აკაშვილს?

— სააკაშვილს მართლაც ევროკავ-შირის მასშტაბით მოუშავია რამ-დენიმე ლოგოსტური კომპანია აბს-ლადირივით, რამდენიმე მათგანი კალინა ცნობილი და სე-რიოზული კომპანიაა, რომლებიც ყოველდღიურად სწორედ სააკაშ-ვილისა და „ნაციონალური მოქრა-ვის“ პირზეა მუშაობა. ალბათ ეს პირი სააკაშვილის, რე-გორც რეჟორმატორისა და და-დებითი ლიდერის წარმოდგენაა. ეს-სააკაშვილია, მგონია, რომელიც მოდერნიზაციას ცდილობს. უფ-რო ალბათ დამოკრატიაზეც იყო ლაგრაბი, აბაგრა ეს არაა მათგან-ზე ლაგრაბი გაუძლედა, ეს ყველაფერი შეწყდა და ახლა მარ-ჩათ რამდენიმე სვარო, სადაც ლოგოსტია შეიქმნა იმჟამინე. ერთ-ერთისა, რომ წარმოაჩინო-რა ცვლილა ოპოზიციის — უმცირე-სობას ჩაგრა, ეთნიკურ კონფ-ლიტებას უწყობს ხელს და ა.შ.

— ამის პროვოცირებას რითი ახ-დენს?

— ავიღოთ თუნდაც დავით ბარ-ჯას თემა, სააკაშვილს მძაბ-ნივშია. არსებობს საზღვრის და-უზღვეველი მონაკვეთები, ერთ-ერთი ასეთი მონაკვეთი არის დავით-ბარჯას ტერიტორია. 1989 წლის საშუალო რუკაზე ჩანს, რომ უზა-ნოც და ჩინეთს შორის არის საძარ-თველო საზღვრები. ერთი წელი მაქვს გატარებული უზაზნო მონ-ანსტრუქტი და იმ პერიოდში არც უზაზნო მონანსტრუქტი არც მხარეს არ შევარკვითებდი, რომ ეს იყო საბარტველო ტერიტო-რია. კვართუბანში, რომელიც აზარბაიჯანის მხარეს იყო, მართ-

ვლ რამდენიმე ტერიტორია არ გადა-უშვავდნენ თავიანთი კულტურის საინფორმაციო ნებართვის გარეშე. უზაზნო მონანსტრუქტი ტერიტორი-აზე მხოლოდ საბარტველო კულ-ტურის საინფორმაციო ნებართვა იყო საჭირო, რომ საბარტველო საბარტველო ჩატარებულიყო. მი-უხედავად ამისა, შეიქმნა დღეს მინც საბარტველო იყო, სადა გადის საზღვარი. აბაგრა რომდესაც გამო-დის საბარტველო საბარტველო მონანსტრუქტი, აბაგრა კულტურის მი-ნისტრი, ასევე, პრეზიდენტის დე-დის უზაზნო მონანსტრუქტი, ვითომ და მოუპირდებელი ექსპერტის რეჟორი და ერთმანეთს უზაზნო მონანსტრუქტი, რომ ეს აზარბაიჯანის

ზე, საზოგადოების ალტერნატი-ვონა, უცხოეთს უზაზნო, რომ მე ვარ ერთადერთი კალა, რომელიც უმცირესობის უფლებებს დანი-ცავს. ერთადერთი ისაა მარჩათ, რომ ასეთი თემაზე გააკეთონ აბ-ლირება და თავიანთი ბარტვე-ლირება უცხოეთს დაანახონ, რომ ისინი ჩვენზე უარესები არიან.

— ანუ, როდესაც ამბობენ, რომ ქართული არჩევნები როგორც სა-ქართველოში მიმდინარეობს, ისე-თივე კამპანია გააღებული ვაშინ-გტონშიც, გამოდის, რომ სიმარ-ტელისთან ახლოსაა. თელის თუ არა კოალიცია, რომ აშშ-ის შესაბამისი წრეებისთვის ასეთი კამპანია ჩატარება მართლაც აუცილებელია?

„ყველგან უნდა გავტარებთ შიში“

ტერიტორია, რაც ტყუილია, ჩვენა მარტივი კითხვაა, ამის უკან ხომ არ დგას ის, რომ ხელოვნურად ააღალონ ხელს, მათ კი აბარ-თონ აქტივიზაციისთვის საა-გროსთან, ან საზღვართან დაინახონ სიტუაცია და მირი იტყვიან, ეს-ენი რომ მოვლენ, ეროვნებათა შო-რის კონფლიქტს გამოიწვევენ, ჩვენთან კი ასეთი პრობლემა არ არის.

— გვი-ალტერნატივი მისთვის ჩატარ-და, რომ ეჩვენებინათ უმცირესობის უფლებებს როგორ უნდა ახადენ?

— არ ვიცი, რისთვის მოაწყვეს, აბაგრა ჯაჭვს რომ გავყვით, სწო-რედ ასეთი შთაბეჭდილება რჩე-ბა, მგაბალითა, რელიგიური მიმ-დინარეობების სტატუსის შესა-ხვად კანონები რომ აბეზან ერთი აბ-გავი, მე მგაბალითა, არ მიმან-და, რომ ამ კანონის საფრთხე იყო ჩაღებული. როდესაც ამ კანონში ცვლილებების თემა იყო აბტუ-ალური, „ნაციონალური მოქრა-ვა“ ახლოსაც კი არ იკარგა და ამ საკითხს და არც აბარტველო ბან-ხილვას, აბაგრა უცვად მარჩარ-ეული წინადადებას ყოველგვარ-ი განხილვის გარეშე, შეთან-ხვებას კი ვერ მოხერხდა სიუხე-თისა და საბარტველო პარტიარ-ეებს შორის. ამით, ეკლესიას უთხ-რეს, რომ მისი აზრი ახლოს უტუ-რადა არ ინტერესობდა. ამ ფონ-

— როგორღონი და პარასკევა არ ვართ მართლაც, რომ ყველა-გან და ყველაფრისგან მოწყობი-ლები ვცხოვროვდით. ჩვენ ვართ მასგარე ნაწილი და გუნებრივი, კალინა მნიშვნელოვანია, რას იფიქრებენ ჩვენზე ჩვენი მოქრა-ვი, მოკავშირეები ან თუნდაც მო-წინააღმდეგეები. ჩვენ ერთმანეთს ყაროვი ვცხოვროვთ და არ ვართ რკინის ფარდით მოწყობილი გა-რემოსთან, ამიტომ, გუნებრივი, ჩვენ უნდა გავითვალისწინოთ მხოლოდ ერთი მიმდინარე პროცეს-ი. უნდა გავითვალისწინოთ, რაც ხდება ჩვენს მოქრაველ მხარეში, სადავე ვცხოვროვთ და აბარტი-ვი, რომლებიც ჩვენი ძირითადი პარტიკური მხარეები არიან.

როდესაც რამდენიმე წელი წინათ აბსტრაქტი მარჩარეებზე-გა განიარჯვეს, მათი იდეები ვე-როკავშირისთვის მიუღებელი გახდა, რამდენიმე თვეში პრეზი-დენტის ტერიტორია იშლება უფრო აბსტრაქტი.

კალინა სერიოზულ გავლენას ახდენს ევროკავშირი, ევროპის წარმომადგენლები და აბგრა, თუ რა მოხდება საბარტველოში და კალინა მნიშვნელოვანია, რას დაუჭირებენ ისინი მხარეს. ამიტომ, აუცილებელია, მათ ჰქონდეთ უზუსტი ინფორმაცია. ორი თვის წინათ მთავრდა ჩე-

ნეთში ჩასვლა და ჩვენთვის საბა-რომ საბარტველო საინფორმაციო წარ-მოგადონებთან შეხვედრა, იმ მიზანით ჩავიდი, რომ რამდენი-მე ჩვენს თანამებარეებს ეშუა-რებოდა საბარტველოში დავორტა-ციის და აბინტარეზება, რამდენ-ნად იმებარეებამ ამ აბინტარეზების უფლებები დაცული საბარტვე-ლოში. ერთი შედეგი, რაც ჩვენს ვიზიტზე გამოიწვია, ის არის, რომ მუდმივად მაქვს ჩვენთვის საბარტ-ველოში. ერთი შედეგი, რაც ჩვენს ვიზიტზე გამოიწვია, ის არის, რომ მუდმივად მაქვს ჩვენთვის საბარტ-ველოში საბარტველო საინფორმაციო ურთი-ერთობა და მათ ახლოს უტუ-რადა შეიქმნა საბარტველოში მიმდინარე პროცესები. ჩვენათი ევროკავშირის წევრი მხარეა და მათთვის სწორი ინფორმაციის მიწოდება მნიშვნელოვანია იმის-თვის, რომ ევროკავშირმა ცოტა-თი მინც შეიქმნა და მოქრა-ვა უნდა საბარტველოში იქნა.

— რა გეგმები აქვს კოალიციას 27 მაისთან დაკავშირებით, ამ შეკრე-ბით რისი თქმა გინდათ?

— 27 მაისს არ ვგეგმავთ ხალხის მთელი საბარტველოდან ჩამო-ყვანას, ვახდენთ თვილისის რე-სურსის დამოკრატებას და მო-გვილივებს, თუმცა, აბაგრა უ-ნდა, თუ ვინმეს სურვილი აბგრა, შეუძლია ჩამოვიდეს, აბაგრა ეს არ იქნება ორგანიზებული ჩამო-ყვლა, ცოტა ხნის შემდეგ იგივე ლონისკივას ვგეგმავთ რევი-რებაშიც. ყველგან უნდა გავტარებთ შიში და 27 მაისი მნიშვნელოვან-ი იქნება ამ თემაზე ჩვენთვის.

ეს არის საბარტველო კავშირის და-სახვის და ამით ჩვენს მოქრა-ვეს ბინდა ვუთხრათ, მოდით ხე-ლი ჩავვიღოთ ერთმანეთს და ვთქვათ, რომ ჩვენ ვინც ვართ საბარ-ტველო კავშირის, ახლოს უფლები დავინტარეზებთ და შემდეგ, ერთად გა-ვბარტველოთ უფრო დიდად და ვინც აბინტარეზებას აბინტარეზებს, იგივე 2009 წლის 9 აბრელს ან 2011 წლის 26 მაისს ხალხი გამოვიდა, აბაგრა არავინ არ იცოდა, რა შედეგით დასრულდებოდა ეს აბინტარე-ზა, მოხდებოდა, გაუბარტი იყო და ასევე გაუბარტი დასრულდა ყვე-ლაფერი. ახლა მსგავსი რამ არ იქ-ნება, ხალხი შეიქმნება მხოლოდ იმის საბარტველო, რომ ჩვენ ერთად ვართ.

საკავშირის საბარტველო, იგივე 2009 წლის 9 აბრელს ან 2011 წლის 26 მაისს ხალხი გამოვიდა, აბაგრა არავინ არ იცოდა, რა შედეგით დასრულდებოდა ეს აბინტარე-ზა, მოხდებოდა, გაუბარტი იყო და ასევე გაუბარტი დასრულდა ყვე-ლაფერი. ახლა მსგავსი რამ არ იქ-ნება, ხალხი შეიქმნება მხოლოდ იმის საბარტველო, რომ ჩვენ ერთად ვართ.

ბარია თოდაქა, Presage.tv

ტერორი

„ქართული ოცნების“ აბინტარეზება

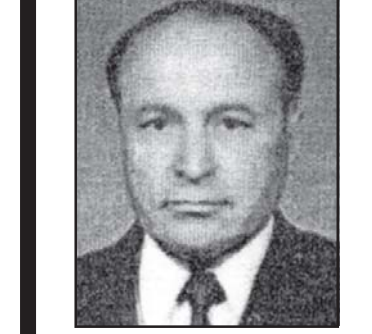
თავდასხმა მოხდა

კოალიციის „ქართული ოცნე-ბა“ აბინტარეზების ხელმძღვანე-ლ ტარიელ ივანიშვილზე თავ-დასხმის ფაქტს გვამხატვრებს იმ ცი-ლისმწამებლურ კამპანიას აბ-რტეტებს, რომელიც უსს-მ მის წინააღმდეგ აბგორა.

როგორც „ქართული ოცნე-ბის“ განცხადებაში აღნიშნუ-ლი, ტარიელ ივანიშვილის ფი-ზიკური შეურაცხყოფის ფაქტზე ამჟამად მოქალაქე გელა მურა-და შეიღია დაკავებული.

„ქართული ოცნება“ სამარ-თალდამცავ ორგანიზებს ფაქტის სწრაფი და ობიექტური გა-მოძიებისკენ მოუწოდებს, სოლო ე. წ. სამთავრობო არხების შურ-ნაღისტებს — თავი შეიკავონ ცი-ლისმწამებლური ინფორმაციის გავრცელებისგან, რადგან ამას კრძალავს როგორც კანონი „სიტყვისა და გამხატვის თავი-სუფლებების შესახებ“, ასევე ელექ-ტრონული მედიის შესახებ ეთი-კური სტანდარტები და სამოქა-ლეთო კოდექსის მე-18 მუხლის მე-6 ნაწილი.

ინტერპრესნიუსი

ახლო მეგობრები გიორგი ხაზარაძე, თამაზ იმედაძე, ნათელა გელეიშვილი, დალი იმანიშვილი, თემურ ხაზარა-ძე, ბორის ფოცხიშვილი, ვი-ტალი ხაზარაძე, დემურ და-დანიძე ოჯახებით ღრმა მწუნხარებით იუნყებიან, რომ გარდაიცვალა სამტრე-დიის რაიონის ყოფილი პარ-ტიული და სახელმწიფო ორგანოების ერთ-ერთი ღვანღმოსილი ხელმძღვანე-ლი, საზოგადო მოღვაწე და სახელმწიფო მამულიშვილი სულიკო ბიორბის ქე ნინუა და თანგრძობას უცხადე-ბენ განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი და მისი ეკო-ნომიკის დეპარტამენტი ღრმა მწუნხარებით იუნყებიან, რომ გარდაიცვალა აბავე უნივერ-სიტეტის ღვანღმოსილი პროფესორი, ეკონომიკის მეცნიერებათა დოქტორი ევბრაუ იაკინთის ქე კანდელაკი და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ფურაბ საბახტა-რაბვილის რეპ-როდ უძცი უფი მწუნხარებას გამოთქვამს კლინიკის ლაბორატორიის ხელმძღვანელის რუსუდან გვენტაძის ძმის ოთარ გვენტაძის განსვენებულის ოჯახს.

გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებს გარ-დაცვლილის ოჯახს.

კონფერენცია

ეკონომიკურ განვითარებას მიეძღვნა

„შირატონ მითისი პალესი“ გა-იმართა მე-7 საერთაშორისო კონ-ფერენცია თემაზე: ეკონომიკის ქვეყ-ნების მდგრადი ეკონომიკური გან-ვითარება. გამონყევები და პერს-პექტივები. კონფერენცია თბილის-ში გაიხსნა და ბათუმის შოთა რუს-თაველის სახელმწიფო უნივერსი-ტეტში გაგრძელდება.

კონფერენციაზე ისაუბრეს ეკო-ნომიკური პოლიტიკისა და ბინე-სის განვითარების თეორიებზე და პრაქტიკულ მაგალითებზე, საერ-თაშორისო ვაჭრობასა და თანამ-შრომლობაზე, ბინეს-განათლებ-ზე, გლობალიზაციაზე და თანამ-მედროვე ეკონომიკაზე, ისტორი-ასა და კულტურაზე, ტურიზმსა და ინვესტიციებზე... კონფერენციაში მონაწილეობ-დნენ საბარტველო, თურქეთის, აბგრა, აზარბაიჯანის, კოლონ-

თის, ჩვენთვის, ერაყისა და რუსე-თის წარმომადგენლები. კონფერენციაზე მისასალმებე-ლი სიტყვა წარმოთქვეს შავი ზღვის საერთაშორისო უნივერ-სიტეტის პრეზიდენტობა გიუნე-ილასანიმა, საბარტველოს რევი-რული განვითარებისა და ინფ-რასტრუქტურის მინისტრმა რე-მაზ ნიკოლაიშვილმა, აბინტარე-ზისა და მინისტრების მინისტრმა დიმიტრი შაგინდამ, ეკონომიკი-სა და მდგრადი განვითარების მი-ნისტრის მოადგილე ირაკლი მატკაძემ, პრეზიდენტის დედა-ბიუროს ადმინისტრირების უნი-ვერსიტეტის ეკონომიკურ სწავ-ლებათა ფაკულტეტის დეკანმა კარელ ჰევილიძემ, კოლიტაქნი-კური სახელმწიფო უნივერსიტე-ტის პრეზიდენტი ადმინისტრირების მიმართულების ხელმძღვანელმა

რონი რიჩარდსონმა და სხვებმა. შავი ზღვის საერთაშორისო უნივერსიტეტის აბრეშუმის გზის კონფერენციაზე ყოველ წელს სხვა-დასხვა თემის ექვეყნებულა. „აბგრა-გადა ეს კონფერენცია ექვეყნება ეკონომიკურ განვითარებას ევრა-ზიის რევირეში, რომელიც მთე-ლი მსოფლიოს ყურადღებას იქ-ცავს. ასეთი ტრადიციის გვქვს — კონფერენციის ვინყავთ თე-რისში, შემდეგ სტუმრები ბათუმ-

ში მიმგზავრებიან. რადგან წლე-ვენდელი კონფერენცია და მოუპი-დელო კონფერენციის დეკანმა, და ლონისკივას მნიშვნელოვანი ნაწილი ბათუმში აღინიშნება, სტუმრები იმაც დაინტარეზებენ, — დასაქმნენ ბიუროს აბინტარეზა. კონფერენციის ფარგლებში და-გეგმილია კულტურული ლონის-კივები, ექსპურსიები, კონცერ-ტები...

ნათა ნივლაქა

ინფორმაცია

ჩაკით 10 ათასი ლარი უკვე მეორედ გათამაგდა

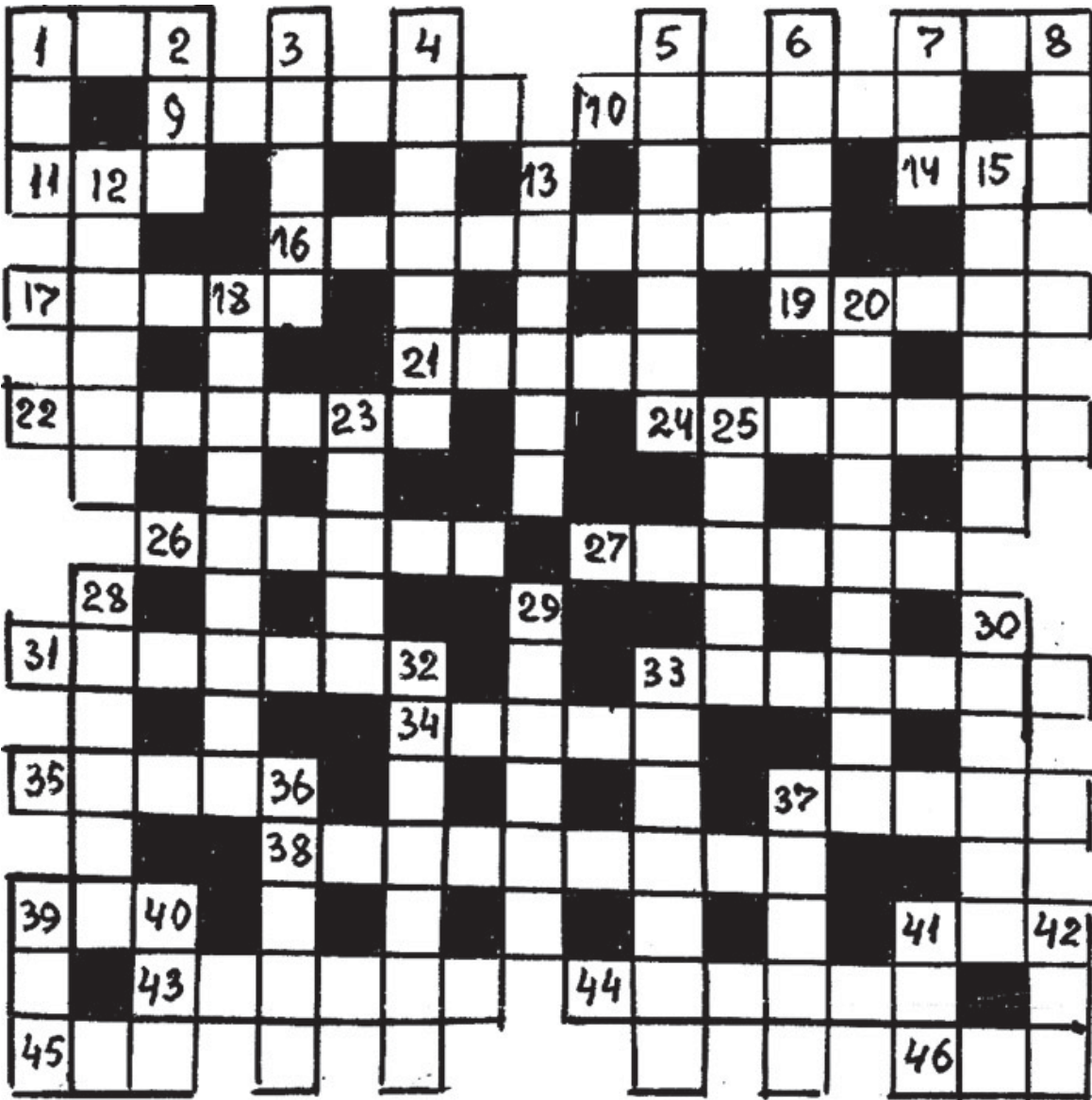
რომლოც შემოსავლების სამსახურიდან იტყობინებიან, ჩეკების გათამაგებაში 10 ათასი ლარი კობა ბინაძემ მოიგო. მას მომგები-ანი ჩეკი 2 ლარის ღირებულების პროდუქტის შეყენის დროს მისცეს. ბინაძეს სიმბოლურ ჩეკს პროექტის მეწვეერი ნინო გორდაძე გადასცემს.

შემოსავლების სამსახურში აცხადებენ, რომ ჩეკების გათამაგე-ლისას 10 ათასი ლარი უკვე მეორედ გათამაგდა. პროექტის განმაგ-ლობაში სულ ამ მიზნით 9 მლნ ლარი დაინარჯება. ამჟამად მხო-ლოდ 800 ათასი ლარია გათამაგებული.

ინტერპრესნიუსი

საპარტველო რეპრეზენტა

კროსვორდი

შვებულად. 1. მდინარე მდინარე... 2. ბაჭყალი... 3. ალბანური... 4. აზოტოვანი... 5. მსოფლიოს უდიდეს...

ბანაც ამზადებენ მოწითალო... 12. სანახევროდ... 13. კათოლიკეთა და პროტესტანტთა რელიგიური...

ნისტრაციულ-ტერიტორიული ერთეული... 25. ქალაქი ესტონეთში... 28. რადიო-დამზღვევის ნაწილი...

19 მაისს გამომქვეყნებული კროსვორდის პასუხები

შვებულად. 1. ბერყენა. 2. ქლიავი. 3. მიქლიო. 4. სიმინდი. 6. ონდატრა. 11. კობატი. 12. მანგო. 13. ხერხა. 14. ატამი. 16. ოკაპი. 17. აგავა. 20. ფანფარა. 20. ლარიქი. 25. ჭარხალი. 26. გრაკლა. 27. ბაყაყი.

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ 299-62-77; 599 32-85-76.

ანეკდოტი

— თქვენ ისეთი ცივი გამომეტყველება გაქვთ... — სხვანაირად როგორ იქნება: მარჯვენა თვალში მინუს ორია, მარცხენაში — მინუს ექვსი! * * *

ინფორმაცია

დამოუკიდებლობის დღის ტრანსპორტი უფასოდ

26 მაისს, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღესთან დაკავშირებით, თბილისელებს საზოგადოებრივი ტრანსპორტი - მეტრო და ავტობუსი მთელი დღის განმავლობაში უფასოდ მოემსახურება.

კომპანიებზე პართული აკრების განთავსებას ითხოვენ

საპარტულიოს წევრი, პარტია „თავისუფალი საქართველო“ ლიდერი კახა კუკავა ითხოვს, რომ კომპანიებისთვის აბრების ქართულ ენაზე განთავსება სავალდებულო გახდეს.

სსპ. 32. ხელსაწყო, რომელიც რაიმე მუშაობას ასრულებს. 33. სოფელი თეთრიწყაროს (დოღოფლინწყაროს) რაიონში.

თარგუმად. 1. ენაწლები, ენაგვები. 7. მარადმწვანე ბუჩქი. 9. ძველი ქვეყანა მცირე აზიაში... 10. წყლის ასადუღებელი დიდი ჭურჭელი...

შეადგინა ზინაიდა ლოპუანიძე

კადრი

საქართველოს რესპუბლიკის მთავარი რედაქტორი ალექო ასლანიშვილი 299-62-77; 599 56-81-86